

Erin getrapt

Net na het eten ging de telefoon en je hoort het direct, weer zo'n tele-colporteurse waar ik zo'n hekel aan heb. Deze keer ging het over pensioenen. De dame was erg overtuigend en zij wist mij een behoorlijk schuldgevoel aan te praten als ik niet op de aanbieding inging. Nu is mijn pensioen wel op orde, dacht ik, maar ach, een gratis check kan nooit kwaad. Dus waarom niet! En voorzichtig gaf ik aan dat ik er misschien wel idee in had. De volgende vraag was mijn geboortedatum en toen antwoordde zij abrupt: 'Oh, meneer, dan komt u niet in aanmerking, u bent te oud.' En voor ik er erg in had, had ze de verbinding verbroken. Boos kon ik eigenlijk niet zijn, want andersom doe ik het zo ook wel eens, maar toch ...

Een paar dagen later ging tijdens het eten weer de telefoon. Maar nu was ik voorbereid!

'Dag meneer, bla bla, mag ik u een paar vragen stellen?'

'Ja natuurlijk mag u dat, alleen ben ik verplicht u op de hoogte te stellen dat dit gesprek € 2,--- per minuut kost.'

'Uh, wat bedoelt u, ik begrijp u niet?'

'Nou, ik heb een speciaal abonnement van de KPN. Omdat ik bijna nooit word gebeld heb ik geen abonnementskosten, maar degene die mij belt betaalt dan € 2,--- per minuut. Ik ben alleen verplicht om dat altijd te melden.'

'Oh, maar ik weet niet of ik dat kan doen, dat moet ik even aan mijn supervisor vragen, heeft u een momentje?'

'Jazeker!' en gniffelend ging ik lekker op de bank zitten, benen op tafel, kopje koffie erbij.

'Hallo, meneer, ik

'Wacht even, een momentje, er wordt aan de deur gebeld, even opendoen.'

En direct legde ik de hoorn op de bank en ging gemoedelijk verder met mijn bakkie leut. Na een paar minuten pakte ik de hoorn weer, 'Sorry, dat het even duurde, maar mijn vrienden komen net binnen, wij hebben vanavond een feestje. Ik zet u even door naar boven, dan kunnen wij even rustig praten.'

En weer werd de hoorn ter ruste gelegd op de bank. Na enige tijd pakte ik de hoorn weer op:

'Zo, nu kunnen wij tenminste rustig praten, wat wilde u mij vragen?'

'Sorry, meneer, maar mijn supervisor geeft geen toestemming om € 2,--- per minuut te betalen, ik mag niet met u praten.'

'Nou breekt mijn klomp, bel je me onder het eten op, ben ik bereid om een verkoopgesprek aan te horen en dan mag het ineens niet. En trouwens, hoe komt u aan mijn telefoonnummer?'

En zo ging het nog even door. Het eind van het liedje was dat het gesprek beëindigd werd zonder dat er een verkoopgesprek had plaats gevonden. Maar ik heb haar wel voor ongeveer € 20,--- aan de praat gehouden, dacht zij.

Eigenlijk kost mij dit veel teveel tijd, ik heb een beter idee. Als ik word gebeld, dan krijgt de beller eerst een keuzemenu: voor familie, vrienden en bekenden kies 1, voor tele-colportage kies 2. En bij keuze 2 krijgen zij dan een leuk muziekje en drie keer de boodschap 'een ogenblik geduld alstublieft, het toestel is nog in gesprek'. Daarna een lezing van een half uur over privacy wetgeving en het genot van tijdens het eten gebeld worden.